

1. ஊழல்களில்

ஓர் நம்பிக்கையில் வளையே வருபவளிடம்
'இருட்டிய பின் ஏன் வருகிறாய்' என்ற கேள்வி
பகலிலும் அவள் தனது நம்பிக்கையைப் பறிகொடுக்கும்படி
செய்துவிடுகிறது.

பயத்தில் பதுங்கிக்கொள்ள சுகை அல்லது பதுங்குகுழி
தார்ச்சாலையில் இருப்பதில்லை.

இருந்தாலும் அங்கிருந்து கைபிசியில் யாரிடமனும்
உதவிகரை 'சிக்னல் கிடகைகாது.

'பலாத்காரம் தவிர்க்கப்படமுடியாதபோது
படுத்து அனுபவி' என்று 'quotable quote'
பகன்றவனை
நெருப்பில் புரட்டியெடுக்கவண்டும்.

ஆதிச்சமிக வரலாறும்
அந்தப் புரங்களும்
தற்காலத் திரைப்படங்களும்
இணையமெங்கும் பெருகியிருக்கும்
'போர்னோ'க்களும்

விழியாலும் மொழியாலும்
ஓலி ஓளி ஊடகங்களாலும்
விதவிதமாய்
வழியெங்கிலும் வன்புணர்வுக்காளாக் கப்படும்
பெண்
பின்படிகொலை செய்ப்படிகிறாள்;
புதைக்கப்படிகிறாள்
அல்லது எரிக்கப்படிகிறாள்

என்றும்போல்

இன்றும்.

(*000000000000 000000000 00000000 0000000000000000 00000000000000
000000000000000000000000000000 00000000 0000000000000 0000000000)

---

2. 0000000

மழைக்காலத்தில் மழையெய்யாமல் போகலாம்....

ஆனால் குளிர் காலத்திற்கென்று ஒரு தனிக் குளிர் கண்டிப்பாக உண்டு.
மறவிலிருந்து சிறிதுசிறிதாக ஒரு கபீர்த்தியைச் சொரூகும் அது.

அபிமுதல் முடிவரை பரவும் அந்த வலியை சொகுசுப்படுக்கையிலிருந்து தாலும் கட்ட நம்மால் உணரமுடியும்.

உறக்கம் சமயங்களில் உணவையிட அதிகம் வேண்டப்படவது;

தெருவோரம் முடங்கிக் கிடக்கும் அந்த அடையாளமற்ற மலிந்த உடம்பு தடிங்கவழியற்று நிறேற்று எத்தனை நிராதரவாய் ஏங்கிச் சூரூண்டிருந்தது.

இரண்டிற்குமேல் போர்வகைகள் எனக்கிருப்பதற்காய் ஆறுதலடையவா? அல்லது கூற்றவாளிக் கண்டில் என்ன நானே நிறுத்திக்கொள்ளவா?

தொடராமக் களேவியொரு தீ ராத் தண்டனையாக _

ஒரு போர்வையைச் சூரூட்டியெடுத்துக்கொள்கிறேன்.

அருகே சனென்று அதைத் தந்தபோது அந்த சகவியிர் சொன்ன நன்றியில் அதிகமாகிவிட்ட என பாவச்சுமையை எப்படி இறக்குவனே?

எந்த நாட்டின் குடிமக்களாயிருந்தாலும்
சொந்த நாட்டில் வாக்குரிமையைற்ற
அவர்கள்
போர்வகைக்காக நீட்டும் கரங்கள்
பல்கிப்பெருகிக்கொண்டே போக _

கவேமம் மனதின் கயைறுநிலையைபை
பொறுக்கமாட்டாமல்

கவேலமான மாயாஜாலம்தான் என்று
தெரிந்தே
ஓரு கவிதையின் வரிகளையெல்லாம்
போர்வகைகளாக விரித்துப்போடுகிறேன்..

[000000000000:000000000000 0000000000000000 000000000 000000000 000000000
00000000000000000]

---

3. 000000000000000000 00000000 000000000000

கண்மருத்துவமனையெங்கும் சிதறிக்கிடந்த கண்களில்
தங்களுடையதைத் தடிகொண்டிருந்தார்கள்
மனிதர்கள்.

சில பூழிதிபடிந்தவை;
சில சற்றே சிதறந்தவை
சில நொறுக்கப்பட்டவை
சில பிய்த்தறியப்பட்டவை.

இருப்பதில் தங்களுடையது குறவாகச் சிதிலமடைந்தவையாக இருக்கட்டும்
என்ற பிரார்த்தனை சப்தமில்லாமல் அந்தக் கட்டமெங்கும் நிறைந்திருந்தது.

ஓருகால அவர்கள் காதலுக்காகக்
காதலிருந்திருக்கக் கூடும்;
இன்று தங்கள் கண்களாகக் காதலிருந்தார்கள்.
தங்கள் காதலில் பிறந்த குழந்தையின் கண்
நன்றாகத் தெரியவண்டே உமே என்று
அன்பில் பதேலித்துக் காதலிருந்தார்கள்.

முதியவர்களை சமீபம் மதிப்பிழப்பதுபோலவே
காலமும் கண்ணழித்து கதியழக்ச்செய்கிறது.

நன்றே பிறந்த மழலையின் விழிகளில் மருந்தற்ற

பரொமுயற்சி சயெக்கிறார்கள்
மகத்தான சவெலியர்கள்.

நான்கு இரூக்கைகளை நிரப்பும்ளவு பரொத்திருந்த
பார்வையற்ற மகனதைத் தன் மலெந்த கரத்தால்
வழிநடத்திக் கொண்டிருந்தாள் ஒரு தாய்.

கனிவோடு அவர்களிடம் பசேத் தரெந்த
அவர்களைய கண்களை பழுதுபார்க்கத் தரெந்த
மருத்துவர்கள்
மனிதக்கடவுளர்கள்.

விஞ்ஞானம்
தயெவீ கம்.

அத்தனை பரொக்கும் அன்பளிப்பாய்
ஆளுக்கும் ஒரு ஜோடி அப்பழுகற்ற கண்களை
என்கவியைதால் தரமுடிந்தால்
எத்தனை நன்றாயிருக்கும் .....

---

4 0000000000

காதுகளும் நாசியுமாகத் தாங்கிப்பிடித்திருக்கும்
மகக்கும் கண்ணாடி உதவியோடு
சில பல மின்விளக்குகளின் உதவியோடு
என்னால் பார்க்க முடியும்;
படிக் முடியும்

ஆனால்,
எனக்கு பாணை சயெய்தத் தரெயாது.

பாடத் தரெயாது.

பறவகைளின் மொழியைப்
புரிந்துகொள்ளவியலாது.

பல காதங்கள் நடந்துசெல்ல முடியாது.

பகலவனை அண்ணாந்து பார்த்து
சரியான நரேத்தகைக் கணித்துச்
சொல்லவியலாது.

பசியில் வாடும் அனதைத் துயிர்களுக்கும்
அட்சயபாதத் திரமாகவியலாது.

பார்ப்பதால் எனக்குப் 'பார்க்க'த்
தெரியுமென்று
நிச்சயமாகச் சொல்லவியலுமா என்ன?

பார்வகைகள் ஆயிரம் எனில்
எனக்குத் தெரிந்தவதை
பத்துக்குள் தான் இருக்கும்.....

அவருக்குப் பார்க்கமுடியாது;

ஆனால் பாடத் தெரியும்;

அற்புதமாக கிடார் வாசிக்கத் தெரியும்;

அவர்கள் வீட்டுப்பினையிடம்
அவர் எப்படி அளவளாவுவார் தெரியுமா!

அந்தத் திருமுகனையிலிருக்கும் ஜபீஸ் கடையில்
அவர் முப்பது ரூபாய் ஜபீஸ்
கூடிக் கும்ப்ரோதில் லாம்
அந்தக் கடைப்பயன்கள்
அத்தனை நேர்மையாகப் பிழிந்துதரும்
ஒன்றரை கோப்பை பழச்சாறில்
அரைகோப்பையை
தொலதைப் பர ஊரிலிருந்து வந்து
வலைபார்த்துக் கொண்டிருக்கும்
தன் தம்பியொத்த சிறுவனுக்கு
அத்தனை அன்போடு தந்துவிடுவார்.

பார்க்கவியலாத தன்னைப் பார்த்தபடி
பசேமம் மனிதரின்
மனதிலோடும் வரிகளமை மிக நன்றாகவே
படித்துவிட முடியும் அவரால்.

பார்வகைகள் ஆயிரமும் அவருக்கு
அத்துப்படியில் லையாயினும்
அறுபதாவது பரிச்சயமுண்டு கண்டிப்பாய்.

அதற்கும் மலே

அம்மா அப்பாவிடம் அன்பாக
நடந்துகொள்ளத் தெரியும்;

அடுத்தவர் மனம் நோகாமல்
மாற்றுக்கருத்துகளை மனுவகைக்கத்
தெரியும்.

அவ்வளவாகத் தன்னபைப் பொருட்படுத்தாத
சமீகத்தின் அறியாமையை
மன்னிக்கத் தெரிகிறது;
மறந்துவிடக்கூட முடிகிறது அவரால்.

சுருக்கமாகச் சொல்வதென்றால் _

அவரால் பார்க்கமுடியவில்லையெனில்
அவரைப்போலவே என்னாலும்;

என்னால் பார்க்கமுடியுமெனில்
பார்த்தபடியேதான் அவரும்.

---

5. 00000000000000000000 0000000000 0000000000

ரத்தக்காட்டரீகள் பசியோடு உலவிக் கொண்டிருக்கும்.
நிலவும் அமையாத அவற்றால் அங்கீகரிக்க
முடியாது.

அவற்றைப் பொறுத்தவரை
வறும்பும் விரோத மும்மே வாழ்வியல்பு.
தலகைகள் அறுபட்டு விழுந்தால்தான் அவற்றைப்
பொறுக்கியெடுத்து சீனியக்காரர்களின் வசியத்திறத்தோடு
அவற்றை ஆட்டியாட்டிக் காட்டி
அக்கம்
பக்கத்திலிருப்பவரை அச்சத்திலாழ்த்தி
தினமுமான குறையாத தீனிக் கு

வழிசெய்துகொள்ள முடியும்.

ரத்தக் காட்டரீகள் நாவறள உலவிக் கொண்டிருக்கும்.
நிலவும் அமதையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல்.
அது பயத்தால் விளநைத்து என்று
நாளும் சொல்லிச் சொல்லி உருவறேற்றப்பார்க்கும்.

நயத்தக்க நாகரீ கமும் நட்பும் நசேமும்
தன்துட்ட நடமாட்டத்தகை கட்டுப்படுத்திவிடும்
என்று ரத்தக் காட்டரீகளுக்குத் தெரியாதா என்ன?

அறகைக் குள் பாதுகாப்பாய்மர்ந்தபடி
சுற்றுவட்டாரத்திலே
தனும் சின்னச்
சண்டை நடக்குமா என்று சதா
கண்களை இடக்கித்
துருவிக் கொண்டிருக்கும் அவை.

ஓர் பொறி போதும் கவிதை உருவாக என்பது
உண்மையே பொய்யோ
அய்யோ அதுபோதும் ரத்தக் காட்டரீகளுக்கு.
தறிகெட்டோடி யனதை தயையும் உருக்குலகைக்.

.யாருடைய கரங்களாவது யாருடைய
கூரல் வளகையாவது
கடித்துக்
கூதறிக் கொண்டேயிருக்கவேண்டும்.

வழியும் ரத்தம் நின்றவிடாதிருக்க அதுவே வழி.
பரகும் கருதியே பிரதானம்
ரத்தக் காட்டரீகளுக்கு.

கலவரமுண்டாகிக் கைகால்கள் பிய்த்தறியப்
படாவிட்டால்
பின் எப்படி கருதி கூப்பிப்பது?

புத்தியதை தீட்டிச் சில வித்தகைகளைச் செய்யும்.
சித்தங்கலங்காமல்
அதன் பாட்டில் அமதையாயிருக்கும் ஊரின்
ரத்தம் வழியச் செய்யும் வழி பிடிபடாவிடில்
முட்டும் வெறியில்
திட்டமிட்டுப் படுகொலையைச் செய்யும்
தன்கற்றில் கவிதையில் கலந்துரையாடலில்.

அண்டசராசரமும் சொந்தமாயிருப்பவனிடம்
நான் தருகிறேன் அறகை காணியென்று
அறியாமையால் அறகை வி அவசர
அவசரமாய்

'0000' (000 000000000000) 00000000!

Written by - 'ரிஷி' (லதா ராமகிருஷ்ணன்) -

Friday, 06 December 2019 08:44 - Last Updated Wednesday, 11 December 2019 02:57

பொதுவழியைக் கழிப்பறையாக்கிக்கொள்ளும்
ரத்தக்காட்டரேயிடம்
சுத்தம் பற்றி யார் பசேவது?

மக்களே போல்வர் மக்களென்பார்
மக்கள் மத்தியிலிருக்கும் இரத்தக்காட்டரேகள்
மனித உருவில் .

ஹாமல்டெட்டும் ஆமலட்டும்
ஓலிகக்கட்டும்மொருபோலனில்
இருவநேரண்டும்னெற்றிதல் வணேட்டும் .

ரத்தக்காட்டரேகளுக்கூசு கரங்களுண்டோ -
தரெயாது,
சிறகுகள் உண்டோ - தரெயாது...
எனில் _
கண்டிப்பாக இருக்கும்
மனசாட்சியிருக்க
வணேட்டிய இடத்தில்
மிகப்பெரிய வெற்றிடம் .

lathaa.r2010@gmail.com